

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobkyně: **A. H.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 11. 2014, č. j. 29826/14/5100-31462-809436, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec ze dne 9. 5. 2016, č. j. 59 Af 4/2015 - 70,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví specifikovaného usnesení krajského soudu, kterým bylo zastaveno řízení o její žalobě proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalovaného.

Usnesením ze dne 7. 7. 2016, č. j. 1 Afs 140/2016 – 23, rozhodl Nejvyšší správní soud zamítavě o žádosti stěžovatelky o osvobození od soudních poplatků i návrhu na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Dalšími výroky tohoto usnesení stěžovatelku opětovně vyzval k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ve lhůtě jednoho týdne ode dne doručení tohoto usnesení. V téže lhůtě pak stěžovatelku vyzval k doložení splnění podmínky zastoupení dle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), případně k doložení příslušného vzdělání.

Výše označené usnesení bylo stěžovatelce doručeno v pondělí 11. 7. 2016. Dle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. proto poslední den lhůty připadl na pondělí 18. 7. 2016. V této lhůtě reagovala stěžovatelka toliko podáním ze dne 18. 7. 2016, v němž se především vymezovala vůči výše označenému usnesení Nejvyššího správního soudu, opětovně žádala o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, a dále též požadovala, aby Nejvyšší správní soud zrušil ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. spolu s příslušným ustanovením o zpoplatnění kasační stížnosti dle zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích.

Nejvyšší správní soud vyhodnotil toto stěžovatelčino podání zčásti jako opravný prostředek svého druhu, směřující proti výše označenému zamítavému usnesení tohoto soudu. Proti danému usnesení však není opravný prostředek přípustný, jak byla stěžovatelka ostatně

informována v části usnesení obsahující procesní poučení. Nejvyšší správní soud se proto tímto podáním, v části, jež směřuje proti výše označenému usnesení, nezabýval.

V části podání, kterou je navrhováno zrušení vyjmenovaných zákonných ustanovení, se pak dle Nejvyššího správního soudu jedná o návrh, k jehož projednání nemají správní soudy pravomoc (*a contrario* § 2 a § 4 s. ř. s.). Pravomoc k projednání návrhu soudem je přitom podmínkou iniciovaného soudního řízení. Její nedostatek je proto důvodem pro odmítnutí takového návrhu dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Jelikož stěžovatelka ani v dodatečně stanovené lhůtě nezaplatila soudní poplatek spojený s podáním kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud přistoupil v souladu s ustanovením § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, ve spojení s ustanovením § 47 písm. c) s. ř. s., k zastavení řízení o kasační stížnosti.

S ohledem na skutečnost, že zdejší soud řízení zastavil, byla již nerozhodná otázka splnění podmínky zastoupení stěžovatelky podle § 105 odst. 2 s. ř. s.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. července 2016

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu